

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Evangelje ove nedjelje svima je nama dobro poznato: riječ je o gradnji kuće na sigurnom temelju, na stijeni, odnosno na nesigurnom temelju, na pijesku. Uvijek je bilo ljudi koji su kuće gradili na nesigurnim temeljima. Kad neko područje pogodi malo jači potres odmah se vidi kako su kuće bile građene. Neke se sruše, a neke stoje gotovo neoštećene. Stvar je u načinu gradnje i materijalima koji su se upotrijebili. Ako je zgrada dobro utemeljena, ako je građena po svim propisima, onda se ona neće tako lako srušiti.

No, Isus nam ne želi držati predavanje o graditeljstvu i njegovim zakonitostima. Isus nam želi reći nešto drugo: želi nas podsjetiti na zgradu našega života - na kakvim je temeljima ona izgrađena. Ako se naš život temelji na čvrstoj vjeri u Boga, onda je zgrada našega života sigurna. Ne mogu je srušiti nikakvi vjetrovi, oluje i potresi. A ti vjetrovi, te oluje i potresi su životni problemi na koje neprestano nailazimo. Ako je naša vjera čvrsta, ako smo mi praktični vjernici oslonjeni na Boga i na njegovu milost, onda nas ništa neće moći pokolebati niti udaljiti od našega Stvoritelja.

Naprotiv, ako je zgrada nečijeg života utemeljena na nesigurnim temeljima, na pijesku, a to su materijalna dobra, to je pouzdanje u svoje sposobnosti, to je oslanjanje samo na čovjeka, to je život bez Boga - onda će se ta zgrada kad-tad sigurno srušiti. Svaki malo veći problem takve ljude izbacuje iz životne kolotečine i oni klonu. Jer nemaju čvrstog oslonca oni gube tlo pod nogama i padaju.

Kako je ružno i tužno gledati pustoš i ruševine takvih ljudskih duša koje su poharane teškim grijehom i teškom nevjerom!? A takvih ljudi nažalost ima puno i u našoj sredini. To su oni koji žive neljudski, koji nisu dobri ni sebi ni svojim ukućanima ni susjedima, to su oni koji su puni bijesa i jala, koji mrko gledaju pa ih nerado i susrećemo i koji na svakom koraku zrače nekom negativnom energijom! Takve ljude trebamo žaliti i za takve se ljude trebamo moliti.

I nas će se sigurno pitati što smo učinili za svoju braću koja su na krivom putu, koji grade na lošim temeljima, koji su daleko od Boga? Možda će baš naša opomena i naš dobar savjet nekoga obratiti na pravi put. A mi ćemo tim svojim dobrim djelom sigurno zaraditi poene za vječnost. To Gospodin od nas očekuje i traži.

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

GLUHA ŽENA

Čovjek se zabrinuo shvativši da mu žena više ne čuje onako dobro kao prije. Pomisli da bi joj možda dobro došli slušni aparati. No nije znao kako joj to reći, a da se ona ne uvrijedi. Odluči pozvati njihova kućnog doktora i porazgovarati s njim na tu temu. Doktor mu objasni jednostavni test koji će primijeniti na ženi kako bi se ustanovilo o kakvom se gubitku sluha radi, i kakva je terapija potrebna. "Ovako ćeš učiniti", rekao je doktor, "odmakni se od nje deset metara i obrati joj se tonom normalnog razgovora, da vidiš hoće li te čuti. Ako te ne čuje priđi joj dva metra bliže pa joj se opet obrati istim riječima. I sve joj se tako približavaj, po dva metra, dok ne dobiješ odgovor od nje. Tu večer žena je bila u kuhinji spremajući večeru, a muž je bio u dnevnom boravku. "Ok, sad sam otprilike deset metara udaljen od nje. Baš da vidim šta će se dogoditi", pripremi se muž za testiranje. Normalnim tonom joj se obrati: "Draga, što ima za večeru?" Nema odgovora! Približi se dva metra u pravcu kuhinje i ponovi opet normalnim tonom: "Draga, što ima za večeru?" I dalje nema odgovora. Približi se još za dva metra i ponovi isto. Opet bez odgovora. Došao je već do vrata kuhinje... "Draga, što ima za večeru?" Opet ništa. Dođe joj do iza leđa i opet ponovi: "Draga, što ima za večeru?" "O Bože dragi, pa po peti put ti već govorim, piletina i krumpir. Što je s tobom?!" odgovori mu žena.

***Biti čovjek.** Već smo stotinu puta čuli da će se svijet oko nas mijenjati tek onda kad se mi sami promijenimo; ali, koliko li je teško u to iskreno povjerovati! Jednostavno smo slijepi - iako bi smo htjeli vidjeti. No, već je veliki napredak kad počnemo sumnjati u misao da bi se sreća u našem životu pojavila kad bi se drugi promijenili. Nije moguće napraviti svijet po svojoj volji, čak ni vlastiti život, jer koliko god se trudili uvijek će nešto poći krivo, nešto će nam zasmetati i sve pokvariti. Velika većina ljudi misli da će, ako postanu dovoljno moćni i bogati, ovladati svim svojim sadašnjim i budućim nevoljama, i čini im se da im fali samo mrvica da sve poslože i da budu sretni. Sreću ne možeš kupiti ili prisiliti k sebi, smrt ne možeš prevariti, tok svijeta ne možeš kontrolirati. To još od iskona nikome nije uspjelo pa neće ni meni ni tebi.*